

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **V. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 8. 2007, č. j. 32 Az 9/2007 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2007, č. j. OAM-1229/VL-07-11-2006, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci neuděluje mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Rozsudek krajského soudu byl žalobci doručen prostřednictvím Policie ČR – oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie dne 31. 8. 2007 v Pobytovém středisku Zastávka, Havířská 514, Zastávka u Brna. Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, která byla dne 19. 9. 2007 podána k poštovní přepravě. Současně s kasační stížností byl podán též návrh na ustanovení právního zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2007, č. j. 32 Az 9/2007 - 42, byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení právního zástupce.

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 12. 2007, č. j. 32 Az 9/2007 - 50 byl stěžovateli ustanoven opatrovník – Organizace pro pomoc uprchlíkům, Kovářská 4, 190 00 Praha 9, neboť ze zprávy Policie ČR – oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 5. 12. 2007 vyplývalo, že stěžovatel opustil Pobytové středisko Zastávka a jeho současný pobyt na území ČR nebyl cizinecké policii znám.

Po předložení spisu Nejvyššímu správnímu soudu bylo zjištěno, že stěžovatel byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 21. 2. 2008, sp. zn. 2 T 13/2008 uznán vinným ze spáchání trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. b) trestního zákona a byl mu uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou. V současné době se stěžovatel nachází ve vyhošťovací vazbě ve vazební věznici Ruzyně (viz. úřední záznamy na č. l. 57 a 58 soudního spisu).

Nejvyšší správní soud se musel nejdříve vypořádat se situací, kdy je stěžovateli ustanoven opatrovník. Opatrovnictví osoby neznámého pobytu je institucí *sui generis*, obsahově značně odlišnou od ostatních případů opatrovnictví. Pojmovým znakem tohoto zastoupení založeného rozhodnutím soudu je to, že vztah mezi zástupcem a zastoupeným trvá jen do té doby, než se zjistí pobyt zastoupeného. Odpadne-li podmínka neznámého pobytu účastníka, zastoupení zaniká. Obdobné závěry ostatně vyplývají i z judikatury Ústavního soudu (nález ze dne 3. dubna 2006, sp. zn. I. ÚS 572/05). V současné době již tedy není splněna podmínka pro to, aby bylo ve věci dále jednáno s opatrovníkem, neboť současný pobyt stěžovatele již znám je.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení stěžovateli, tedy pátek dne 31. 8. 2007. Poslední den lhůty tak připadl na pátek dne 14. 9. 2007, kterýmžto dnem také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná poštou dne 19. 9. 2007 je tak podána zjevně opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu